

заходів, в тому числі і туристських походів та можуть стати причиною багатьох ускладнень та нещасних випадків.

В зв'язку з необхідністю з'ясування наявності туристського спорядження в загальноосвітніх школах м. Запоріжжя, необхідного для вивчення модуля «Туризм» шкільної програми з фізичної культури, ми провели опитування вчителів фізичної культури. При аналізі наявності туристського спорядження в школах було виявлено, що жодна школа не має необхідного мінімуму групового туристського спорядження.

Всього в переліку 22 найменування туристського обладнання шкільної програми, згідно цього переліку ні одна загальноосвітня школа не має в наявності такої кількості туристського спорядження.

Так, в наявності є (на 10 загальноосвітніх шкіл, в яких проводилось дослідження) – наметів 8; спальників – 24; компасів – 6; 3 – основних мотузок; 2 – допоміжних мотузок; 4 – сокири (мала), інше спорядження згідно переліку шкільної програми відсутнє.

Отже при такої наявності і забезпеченості загальноосвітніх шкіл м. Запоріжжя виконання вимог шкільної програми з варіативного модуля туризм в повному обсязі виконати неможливо.

Висновки. Результати проведеного дослідження дозволяють стверджувати, що оцінка рівня знань з туризму учнів 5-9 класів загальноосвітніх шкіл м. Запоріжжя знаходиться на низькому рівні і не відповідає вимогам програми. Наявна кількість туристського обладнання у школах м. Запоріжжя не відповідає стандартним нормам, передбаченим шкільною програмою з варіативного модуля «Туризм».

Література.

1. Дмитрук О.Ю. Спортивно-оздоровчий туризм. Навчальний посібник / О.Ю.Дмитрук, Ю.В. Щур. – К.: Альтерпрес, 2008. – 280 с.
2. Квартальнов В.А. Современные особенности туризма как научного познания и исследований / В.А. Квартальнов // Теория и практика физической культуры. – 2002. – № 11. – С. 9-14.
3. Верба И.А. Туризм в школе / И.А. Верба. – М. : Физкультура и спорт, 1998. – 160 с.
4. Шкура В. Сучасні аспекти планування та організації туристичної діяльності учнів в умовах загальноосвітньої школи / В. Шкура // Фізична культура, спорт та здоров'я нації : зб. наук. праць. Вип. 19. – т. 1. – Вінниця : ТОВ Планер, 2015. – С. 501-506.
5. Пангелов Б.П. Формула здорового способу життя у дітей в навчально-виховних закладах малого міста засобами туристської роботи / Б.П. Пангелов. – Переяслав-Хмельницький, 2000. – 56 с.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СТУДЕНТСЬКОГО СПОРТУ

Нечипорук Ірина, Нанівський Андрій

Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь

Резюме. Одним із пріоритетних завдань реформування системи освіти стає сьогодні збереження та зміцнення здоров'я студентів, формування у них цінності здоров'я, здорового способу життя, оскільки лише здорові молоді люди взмозі належним чином засвоювати отримані знання і в майбутньому реалізовувати завдання щодо профілактики соціально-негативних явищ у молодіжному середовищі.

Summary. One of the priority tasks of reforming the education system today is saving and strengthening of health of students, formation of their values of health, healthy lifestyles, as only healthy young men in a position to properly assimilate the knowledge acquired and in the future to implement the tasks of prevention of socially negative phenomena in the youth environment.

Актуальність проблеми. Соціально-економічні перетворення в Україні останнього десятиліття призвели до переосмислення ролі функцій фізичної культури студентів, як здоров'язбережувальної системи, яка сприяє формуванню людського потенціалу студентської молоді. Її соціально-культурна структура самоорганізовується в рамках цілого, що утворюється суспільством і середовищем функціонування, розвиток якої залежить від ряду умов життєдіяльності. Ці умови, як показує практика, можуть бути не тільки стабілізуючими та розвиваючими, а ще й руйнують основи фізкультурно-спортивної діяльності студентів [1].

Мета. Метою дослідження є визначити ступінь реформування системи освіти та функцій фізичної культури серед студентів як здоров'язбережувальної системи.

Результати дослідження. Оптимізація структури та обсягу рухової активності студента є найважливішою проблемою, вирішення якої на практичному рівні з урахуванням динаміки обмінних процесів і особливостей психофізичного розвитку студентів забезпечить профілактику гіподинамічного стану. Умовою реалізації цього є підвищення організаційної культури, оптимізація співвідношення навчального та позаурочного часу, що дозволяють організувати його на циклічній основі, орієнтуючи зміст занять на свободу у виборі виду і форми фізкультурно-спортивної діяльності [2].

У законі України «Про фізичну культуру і спорт» фізичне виховання розглядається як педагогічний процес, спрямований на формування здорового, фізично і духовно досконалого, морально стійкого підростаючого покоління, зміцнення здоров'я, підвищення працездатності, творчого довголіття і подовження життя людини. Цей закон дає право освітнім установам самостійно, з урахуванням своїх статутів, місцевих умов та інтересів студентів, визначати форми занять фізичною культурою, засоби фізичного виховання, види спорту і рухової активності, методи і тривалість навчальних занять на основі державних освітніх стандартів і нормативів фізичної підготовленості. Очевидно, що пропонований Державним освітнім стандартом обсяг рухової діяльності студентів, явно недостатній для здобуття високих фізичних кондицій, оскільки визначає тільки нижній компенсаційний поріг сил, що витрачаються студентами на навчально-трудова діяльність. Важливий і необхідний крок – збільшення обсягу їх фізичної активності шляхом активізації студентського самоврядування з розвитку спортивно-масової роботи в позаурочний час [3]. Закономірним наслідком недостатньої рухової активності

на тлі високих інтелектуальних навантажень є погіршення фізичної підготовленості та здоров'я студента. Також значно зросла кількість студентів, віднесених за станом здоров'я до спеціальної медичної групи.

Здійснювана при цьому переорієнтація змісту навчального процесу з урахуванням формування особистісного потенціалу фізичної культури студентів передбачає підвищення вимог до цільової спрямованості фізичних навантажень, співвідношенню моторного та інтелектуального компонентів. У структурі пропонованих фізичних навантажень, які враховують тенденцію до наростання сенсорної значущості мікрорухів студентів при їх роботі з комп'ютером, повинні домінувати аеробні вправи. Особливе значення тут набувають модні в студентському середовищі види кардіотренування, а також різні здоров'язбережувальні методики самовдосконалення, які забезпечують збільшення резервних можливостей, підвищення резистентності організму до впливу зовнішніх факторів.

Висновок. Таким чином досить велика варіативність шляхів досягнення індивідуальних моделей фізичного розвитку студентів включає гнучкість і толерантність до різних і організаційних видів фізкультурно-спортивної діяльності студентів.

Інтеграція в зв'язку із цим є найважливішою тенденцією розвитку фізичної культури в нових умовах, визначається частково її спеціалізацією, технологізацією і комп'ютеризацією. Методологія такого управління сферою фізичної культури розвиває нові тенденції сучасної педагогіки фізкультурної освіти, де відображаються передові ідеї сучасної теорії фізичної культури, що дозволяє розглядати її як гнучку саморегульовану фізкультурно-освітню систему, яка має властивість субкультури.

Література.

1. Круцевич Т. Ю. Теорія і методика фізичного виховання / за ред. Т. Ю. Круцевич. – К. :Олімп. л-ра, 2008. – Т. 1. – 424 с.
2. Ткаченко Е. В. Примерное содержание программ дополнительной подготовки в области инклюзивного образования. Для педагогических работников и родителей / научн. ред. Е. В. Ткаченко. – М. : АНО Центр ИРПО, 2010. – 100 с.
3. Хорошуха М. Ф. Основы здоровья : [навч. посіб.] / М. Ф. Хорошуха, В. Г. Ткачук. – К. :Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2009. – 373 с.

ДІАГНОСТИКА РІВНЯ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З УРАХУВАННЯМ ФАКТОРУ ЗДОРОВ'Я І КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ

Новотарська Валентина, Войтович Едуард
*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

Резюме. В статті представлено результати анкетування учнів старших класів щодо рухової активності, самооцінки фізичної підготовленості та наявності шкідливих звичок.